

Teresa Roig

De què va el teu últim llibre?

En Daniel- el protagonista- és un comptable i pare de família de cinquanta anys que viu aclaparat per la rutina. Un dilluns, esperant el metro per anar a la feina, tot el pes de la seva gris existència li cau al damunt: ha tocat fons. Llavors, veu una noia especial a l'andana i, sense saber per què, la segueix. Aparentment, en Daniel i ella no tenen res en comú, però junts passaran vint-i-quatre hores a la deriva per la ciutat, al marge de la resta del món. Un dia que els canviarà per sempre...

El primer dia de les nostres vides parla de la solitud, de l'equipatge que arrosseguem i la inèrcia de la vida moderna, que ens duu a viure sempre en el passat o en el futur i no en el present; però, sobretot, la novel·la parla de l'amor en un sentit molt ampli. Perquè no hi ha només un sol tipus d'amor i ningú estima de la mateixa manera a pares, fills, marits, mullers, amics, etc.

Crec que *El primer dia (...)* és un cub de Rubik, on a mida que segueixes als protagonistes en el seu periple, t'adones de la complexitat de l'ésser humà i, alhora, de la importància de les petites coses. Una mirada pot fer que algú que se sent invisible deixi de ser-ho; un gest tan subtil com un somriure canvia el nostre estat d'ànim i el de qui ens envolta; i ja no diguem les paraules: hola, gràcies, ho sento, t'estimo...

Què aporta el teu nou llibre al lector? Què li ofereixes?

Considero que el llibre ofereix al lector la possibilitat de creure en els finals feliços i en les segones oportunitats, sense deixar de tocar de peus a terra.

La vida real no és perfecte -la literatura, tampoc- però m'agradaria pensar que entre aquestes pàgines, un pot descobrir el seu

propi antídoto per a la desesperació... Perquè, qui no ha tocat fons alguna vegada?

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptora i a publicar els teus escrits? El desig de compartir amb els altres allò que em fa feliç. Sempre, des de ben menuda, havia volgut ser escriptora. Vaig començar amb els Jocs Florals a l'escola i ja no he parat! M'agrada donar veu a històries anònimes, de la vida quotidiana, que sovint passen desapercubudes, fer volar la imaginació, conèixer món, viure altres vides...

Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

De cara a l'estiu sortirà a la llum la meua quarta novel·la: una divertida tragicomèdia al més pur estil *Bridget Jones*, ambientada a Barcelona i amb una protagonista que les passarà ben magres per trobar-se a sí mateixa... i ja no diguem a l'home ideal! A dia d'avui estic treballant un nou projecte, del que no puc desvetllar gran cosa, sols que serà un thriller carregat d'intriga i erotisme.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

No hi ha cap tema en concret que consideri tabú o descartat. Sóc del parer que qualsevol història, si val la pena ser llegida, mereix ser escrita, sigui del gènere que sigui. Per altra banda, però, crec que és en el to on cal anar en compte, per no ser tendenciosos ni delectar-nos en segons quins fets o situacions que puguin ferir sensibilitats.

Deixaràs llegir a la teva mare el llibre que acabes de publicar? Per què?

I tant. Per una banda, perquè les meves novel·les són aptes per a tots els públics; i, per altra, perquè té part de mèrit en el que faig. Si per mi cada llibre és com un fill, per ella és com si fos un altre nét.

Teresa Roig

(Igualada, 35 anys)

és escriptora.

El 2007 va publicar la seva primera novel·la, *L'herència de Horst*, (Alisis / Ara Llibres), Premi Setè Cel. L'any següent, la mateixa editorial li va editar *Pa amb xocolata*. Amb el seu tercer llibre, *El primer dia de les nostres vides* (Proa, 2010), ha guanyat el Premi Roc Boronat.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

Arribar a compartir la meua feina amb el major nombre de lectors. No espero ni desitjo fer-me rica o famosa, sinó poder viure dignament del meu ofici, com si de qualsevol altre es tractés. I no m'importa si és escrivint contes, novel·les, articles o guions, mentre pugui escriure.

Ens pots dir quins són els tres escriptors/es que més t'agraden de la literatura catalana? Mercè Rodoreda, Eduard Marqués i Emili Teixidor.